

*Ik weet dat jullie er al een lange, stevige vergadering hebben opzitten, met een mooi partnerprogramma in onze mooie stad. Toch zal ik wat tijd nemen om mijn grote waardering, erkentelijkheid en dankbaarheid t.a.v. het Rode Kruis en jullie allemaal uit te drukken.*

Geachte mevrouw Joris, beste Christ'l, (*gemeenschapsvoorzitter*)

Geachte heer Van De Kerckhove, beste Philippe (*gedelegeerd bestuurder*),

Geachte vicevoorzitter De Jaegher, beste John,

Geachte provincievoorzitter (*Stef Meynendonckx*), regiovoorzitter (*Bruno Detloff*),

Geachte heer Dirk Huyghe (*voorzitter audit-comité*)

Maar vooral, beste vrijwilligers,

25 juni 1859. Jean-Henri Dunant overschouwt het bloedige slagveld van Solferino en is verbijsterd door de oorlogsgruwel.

Meteen roept hij de bevolking op om de duizenden zieken en zwaargewonden de eerste dringende medische hulp toe te dienen.

Een oproep met een verreikende en ingrijpende impact die nog altijd bepalend is voor het hart, het fundament en het belangrijkste kenmerk is van jullie mooie organisatie.

In een situatie van nauwelijks te bevatten nood, doet DUNANT immers een beroep op de bevolking, op vrijwilligers.

Vandaag 160 jaar later is dat nog steeds niet anders.

Het Rode Kruis is en blijft nog steeds een meer dan opmerkelijke

hulpverleningsorganisatie waarvan vrijwilligers het kloppend hart uitmaken.

Waarvoor u zich met veel gedrevenheid het hele jaar door belangeloos inzet.

157 jaar na Solferino zijn de omstandigheden en tijdsgeest anders, de noden zijn en blijven minstens even of zo mogelijk zelfs nog acuter.

Dat geldt ook voor de aard van de risico's, uitdagingen en behoeften op het terrein. Meer dan ooit is het Rode Kruis druk bevraagd en tegelijkertijd een haast vanzelfsprekende, oh zo trouwe en vertrouwde jarenlange bondgenoot.

Jullie zijn de bevoorrechte en unieke partner voor **veilige bloedbevoorrading** van de belangrijkste ziekenhuizen in Vlaanderen.

Onlangs nog riep de sterk in het oog springende 'Missing type-campagne' de bevolking massaal op om gul bloed te doneren.

U verleent hulp aan en komt op voor **kwetsbare mensen in binnen- en buitenland**.

Tallose vrijwilligers stimuleren via EHBO- en reanimatieopleidingen **de zelfredzaamheid** van de bevolking zowel thuis, op school, in de sportclub als op het werk.

En ontwricht een dodelijke aardbeving, verwoestende overstroming of een terroristische aanslag een stad, land of regio, dan is het erg geruststellend dat Rode Kruis-medewerkers temidden van alle paniek en chaos snel ter plaatse zijn om de 1ste **noodhulp aan slachtoffers te bieden**.

Ook in onze Provincie, dames en heren, bent u met uw **67 afdelingen in 5 regio's** alomtegenwoordig.

We doen wat graag een beroep op jullie waardevolle expertise én professionele ondersteuning.

**3851, overwegend vrouwelijke vrijwilligers**, zijn de professionele, humane kracht achter de toegewijde inzet die voor slachtoffers van rampen, patiënten, kwetsbare ouderen of jongeren echt het verschil maken.

Elkaar helpen en bijstaan, vooral dan op medisch, sanitair en psychosociaal vlak, blijft veruit de belangrijkste uitdaging en opdracht.

Of dat nu gebeurt door een bezoekje aan ouderen thuis of in het rusthuis of door een **Dringende Sociale Interventie** waarvoor **270 vrijwilligers** voortdurend paraat staan.

Of dankzij de **257 brugfiguren** die in onze provincie actief zijn om **maatschappelijk kwetsbare kinderen extra te ondersteunen.**

Zonder de enthousiaste jeugdbegeleiders van de Rode Kruis-vakantiekampen en de Zorgbib-vrijwilligers te vergeten die boeken, cd's en dvd's uitlenen voor ziekenhuispatiënten en bewoners van een instelling.

Toen ons land op 22 maart getroffen werd door twee laffe aanslagen bleken zowel de **efficiënte rampenparaatheid als de cruciale coördinatie tussen de provinciale afdelingen van het Rode Kruis én de hulpdiensten van kapitaal belang.**

Het Rode Kruis draaide maar liefst 647 shifts, zetten 78 voertuigen in en stelden ook veldbedden, dekens en medisch materiaal ter beschikking.

Dat het Rode Kruis voor zulke interventies blijvend een beroep doet en kan doen op **uitstekend opgeleide vrijwilligers** die te allen tijde paraat en beschikbaar zijn, is indrukwekkend.

Het bewijst dat jullie medewerkers **zeer regelmatig deelnemen aan preventieve hulpacties en rampenoefeningen.**

Het bewijst dat **bijscholing, training en vorming** voor jullie een topprioriteit is. En terecht.

Het bewijst tot slot dat de organisatie, niet alleen wereldwijd, maar ook in Vlaanderen uitmuntend en uiterst professioneel wordt geleid.

De lat hoog leggen loont, vooral ook bij evenementen.

Onlangs nog konden we in de provincie terugblikken op geslaagde edities van Tomorrowland, de Tall Ships Race en de Dodentocht in Bornem.

In Bornem bijv. stonden 300 vrijwilligers klaar met 12 ziekenwagens om in totaal 2917 wandelaars te verzorgen.

En, een concertavond in het Sportpaleis verloopt pas echt vlekkeloos als we ook daar kunnen rekenen op de deskundige inzet van jullie vrijwilligers.

Momenteel voert het Rode Kruis Antwerpen **constructieve gesprekken met Campus Vesta** om er voortaan **het materiaal van de hulpdiensten te huisvesten**.

Ik hoop van harte dat die in november leiden tot een positief antwoord.

Het zou getuigen van een vanzelfsprekende synergie op een uitgelezen locatie.

Dames en heren,

De lijst van bemoedigende voorbeelden, situaties en projecten waarin het Rode Kruis het verschil maakt oogt, neen is indrukwekkend.

Jullie gewaardeerde werking en hartverwarmende solidariteit doen deugd, niet alleen maar toch vooral in deze tijden.

“De eerste stap in de evolutie van de ethiek is een gevoel van solidariteit met andere mensen” aldus Nobelprijswinnaar Albert Schweitzer.

En of we daar nood aan hebben!

Het verheugt me dus dat jullie vrijwilligersaantal jaar na jaar blijft stijgen en dat steeds meer mensen de weg vinden naar de organisatie.

Doe dus verder op hetzelfde elan, blijf gedreven en gemotiveerd de schouders zetten onder het unieke Rode Kruis-project.

Maar ontdek vooral hoe je daardoor mensen de hand reikt en dichter bij elkaar brengt.

Stichter Jean-Henri Dunant zou dat warme gebaar en die niet-aflatende inzet luid toejuichen.

Ik sluit me daar bij aan.

Bovenal: bedankt, bedankt, bedankt voor al jullie inzet, kracht en engagement die allesbehalve vanzelfsprekend maar juist uitzonderlijk, bijzonder en uniek is!